

RELIGIE & FILOSOFIE

ZIN IN HET ALLEDAAGSE Welk verhaal geeft uw leven zin? In deze reeks vertellen Trouw-lezers hun zingevingsverhalen. Vandaag: Luisa Kop (22). 'De zin van elke dag is de zin van een proces waarin ik leid en geleid word naar een nog vaag doel.'

interview **Peter Henk Steenhuis**



Luisa Kop: 'Kunst heeft wel degelijk belang voor het welzijn van de mens.'
FOTO LARS VAN DEN BRINK

'Daar lag de heilige Cecilia. Alsof ze op me gewacht had'

Het gebeurde in de kapel van de abdij waar ik een retraite aan het doen was. Nee, dit is niet het zoveelste verhaal over de vele zonden van de rooms-katholieke kerk. Dit is geen langverwachte wraak als gevolg van jeugdtrauma's door een te strenge opvoeding, geen deprimerend verhaal over hoe ik tegen mijn zin in biechthokjes werd in geduwd. Dit gaat om een mystieke ervaring van een roeping die vrij weinig met het celibaat te maken heeft.

"Mijn eerste retraite deed ik op een noodzakelijk moment in mijn leven: ik was gestopt met mijn studie, de lerarenopleiding geschiedenis, en ik stond voor de grote vraag wat ik met mijn leven wilde doen. Ik dacht erover toelatingsexamen te doen bij het conservatorium voor klassieke zang, maar omdat ik niet geloofted toegelaten te worden, hield ik dat plan voor gezien.

"Ik zat in de kapel, neergeknield op de vloer, in het licht dat door het glas-in-loodraam naar binnen. Het was doodstil. Wie wel eens bidt of mediteert, weet dat de tijd snel verstrijkt als je erin verzonken bent. Zo begon ik me na twintig minuten oncomfortabel te voelen op de vloer; ik herinnerde me dat er ergens houten knielbankjes moesten zijn: een soort tafeltjes, waarop je kan zitten met je voeten onder je.

"Ik stond op, begon achter altaren en banken te zoeken, maar vond niet wat ik zocht. Toen ik op een gegeven moment een gordijn opzij schoof om daar een blik te werpen, verstijfde ik: daar stond een altaar, en in het marmer was een beeld gehouwen. Daar lag de heilige Cecilia, heilige van de muziek. Hoofd weggedraaid van mij, het was door de beulen half afgehakt. Haar hand gaf het cijfer drie aan: Vader, Zoon en Heilige Geest. Zo wordt ze afgebeeld in Rome, waar ik haar voor het eerst heb gezien. Van alle andere heiligen in alle andere kerken heb ik alleen haar onthouden.

"Terwijl ik naar dat beeld staarde, kreeg ik het gevoel alsof ze op me gewacht had. Alsof ze zei: 'Eindelijk ben je er. Hier moet je heen'. Ik vond de knielbankjes die ik zocht en liet in mijn hart rijpen wat er gebeurd was. Enkele maanden later deed ik toelatingsexamen voor

Mijn studie is een van de beste voorbeelden van het praktisch zoeken naar zingeving

het conservatorium van Tilburg. Ik kon beginnen aan de vooropleiding.

"Bij 'zin geven aan het leven' denken we aan vluchtelingen helpen, vrijwilligerswerk voor eenzame ouderen, een studie in de hulpverlening. Valt het studeren van muziek te beschrijven als iets nuttigs? Is het goed te praten dat je bezig bent met je ademsteun en interpretatie van Schubert-liederen als er op hetzelfde moment mensen op vreselijke manieren omkomen? Je klimt het podium op, doet je ding, wordt betaald en gaat met je bosje bloemen naar huis. Hoe kan zo iets in vredesnaam bijdragen aan een betere wereld?

"Het is drie jaar geleden dat ik Cecilia ontmoette en ik durf nu te zeggen dat mijn studie een van de beste voorbeelden is van het praktisch zoeken naar zingeving. Ik denk dat kunst wel degelijk belang heeft voor het welzijn van de mens, om over zichzelf te reflecteren aan de hand van iets buiten hemzelf dat hem weerspiegelt en kan helpen zich te ontwikkelen. Dit geldt voor beeldende kunst, muziek, poëzie.

"Maar niet alle vormen van kunst kan men van de een op de andere dag beoefenen, zelfs niet wie ervoor in de wieg is gelegd. Het is een proces dat iemand ondergaat én zelf leidt. Het is een weg die niet voor iedereen is weggelegd: een van zichzelf blootgeven en een continue stroom van kritiek óf complimenten incasseren, aan het begin meestal niet wetend welke van de twee het zal zijn. Geduld, geduld, geduld. Op willen geven, door willen gaan,

teleurgesteld en gemotiveerd worden.

"Wie de zin van het leven zoekt en vindt in het zijn van een spiegel, in het suggereren van gevoelens en gedachten zonder ze kant-en-klaar weer te geven, ontwikkelt een haat-liefdeverhouding met zingeving. Ik sta 's ochtends op, denk aan muziek. Zing terwijl ik alles doe wat ik moet doen, denk over wat ik hoe wil zingen, analyseer mezelf kapot en bekritiseer mezelf in alles. Dat gaat maar door, tot ik er gek van word en me afvraag waarom ik doe wat ik doe, om vervolgens te beseffen dat ik zonder niet kan leven.

"Mijn wil om iemand bij de schouders te pakken en door elkaar te schudden of juist te laten lachen, is sterker dan ik. Maar wat heeft de wereld daaraan? Ik weet het niet, daar ga ik niet over. Daar gaat, in mijn beleving, iemand anders over. Feit is dat ik puur geluk vind in de weg waarop ik gezet ben, hoewel ik haar soms wel kan wurgen, die Cecilia – dat kan trouwens niet meer, ze is al onthoofd.

"De zin van elke dag is de zin van een proces waarin ik leid en geleid word naar een nog vaag doel. Het is een proces waarin ik hopelijk links en rechts wat spiegels kan uitdelen, om zo wat stukjes zin uit te delen aan wie reflectie nodig heeft.

"Ik wens het iedereen toe de zin van zijn of haar leven zowel te haten als lief te hebben."

Heeft u ook een zingevingsverhaal te vertellen en wilt u dat delen? Mail dan naar zingeving@trouw.nl.